

Η θέση της γυναίκας στον Ιουδαϊσμό της Παλαιάς και της Καινής Διαθήκης.

Όπως σχεδόν σε όλους τους αρχαίους λαούς έτσι και στον Εβραϊκό η γυναίκα θεωρούταν ως κατώτερο πλάσμα από τον άντρα, που επιβαλλόταν να υποτάσσεται στην εξουσία που αυτός είχε.

Στην πρωινή προσευχή κάθε Ισραηλίτης ήταν υποχρεωμένος να ευχαριστεί τον Θεό που δεν τον έπλασε γυναίκα. Και η γυναίκα έλεγε στην προσευχή της: «Ευλογημένος είσαι Κύριε, που με δημιούργησες κατά την θέλησή σου».

Ο Εβραίος ευχαριστούσε το Θεό, σύμφωνα με αυτές τις ευμενείς ερμηνείες, επειδή η γυναίκα, καθώς έπρεπε να εξασφαλίζει την ιουδική ταυτότητα, όπως και να μεταδώσει και να διαιωνίσει τις παραδόσεις, αλλά και να ασχοληθεί με την ανατροφή των παιδιών, δεν μπορούσε να έχει την πολυτέλεια της μελέτης των Γραφών, κάτι που την περιθωριοποιούσε από την ουσία της κουλτούρας της εποχής της.